

никуца, никулица, петкана, пръвула, радота, роска, ружа, северинка, семка, трена, цадра, яна.

Села, които се споменуватъ въ поменика, тъй както сж записани: Алдомировци, Банишоръ, Бусманди, Бистрица, Вуково, Гурмазово, Горублане, Горни-Богровъ, Желъзница, Костенецъ, Кукалане, Лозенъ (горни и долни), Околъ долни, Пасарълъ, Панчерево, Таниларъ, Хилино, Челопечене, Чуипетель. (*Чуипетълъ*)

II.

БИСТРИЦА — МАЛА СВЕТА ГОРА.

При описанието на Урвичъ — Кокалянския манастиръ приведохме прѣданието, че ужъ и при с. Бистрица биле заровени нѣкакви царски съкровища отъ тия врѣмена, когато послѣдния нашъ царъ, съ останалото си войнство, прибѣгналъ за защита въ непроходимитѣ тогава тѣснини на Искъръ, именно въ крѣпостъта Урвичъ. Селото Бистрица е и въ друга връзка — пакъ по прѣдание — съ Урвичъ: отъ това село една жена била показала на Турцитѣ пътъ за крѣпостъта¹⁾. Налага ни се, прочее, обязаностъта да позанимаемъ читателя и съ Бистрица.

Селото Бистрица лежи въ една котловина, добръ запазена околорѣстъ съ възвишености, на единъ сѣвероизточенъ ридъ на Витоша и на 15—16 километра отъ София. Прѣзъ селото тече бистришката рѣка, която не прѣсхваля никога, която кара нѣколко воденици, а карала нѣкога си и 2 — 3 видни и мадани за добивание на желъзо.

Бистричени обичатъ да ви се похвалятъ, че селото имъ е отъ много старо врѣме, даже и да подхвърлятъ, като доводъ за това: „Яна, Бояна и Бистрица — най-стари селища“²⁾ Казватъ нѣкои, че първоначално селото, състояще се отъ 20—30 кѣщи,

¹⁾ И двѣтъ тия прѣдания донасятъ В. Д. Стояновъ и Е. Карановъ въ Пер. Спис. кн. XL и сп. „Наука“, год. I. Вж. и Влад. Качановскій: Памятники Болгарскаго Народ. творчества I. 216.

²⁾ Село Яна сжществува и до днесъ, на дѣсна страна на Орханийското шосе, близо до с. Горни Богровъ.